

DECEMBER 1996

SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXI, No. 12

SOLIA

THE
HERALD

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dn. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodical postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roea solia@aol.com.

POSTMASTER: Send address changes to: **SOLIA — THE HERALD**, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CHRISTMAS

by Archpriest Alexander Schmemmann

The date of Jesus Christ's birth is not recorded in the gospels. The time of year is not even mentioned, although from the reference to shepherds "abiding in the field, keeping watch over their flocks by night" (Lk 2:8) one might conclude that his birth was in summertime. This uncertainty begs the question: how and why did Christians settle on December 25th as the date of Christmas? This is much more than a trivia question, because in answering it we also learn something crucial about Christian faith, or rather, about how Christians understand their connection to the world around them which did not yet know and believe in Christ.

To answer this question we need to know that while Christianity was first spreading through the Greco-Roman world in the first few centuries A.D., that the cult of the sun, the last of the major nature religions, was spreading simultaneously and just as quickly. In the 70's of the third century, Emperor Aurelian even designated this as the official religion of the entire Roman Empire. This religion glorified the sun as the source of life, and therefore as the highest divine power. Here, as in all natural religion, was the deification of nature, of natural life-forces. The biggest celebration of sun worship took place in the last days of December during the winter solstice, when the days are the shortest and now begin to grow longer, bringing growth in warmth and light as spring approaches, as nature is resurrected, and as life triumphs over winter's death. In those days, of course, people did not know that the earth orbits around the sun. To them, the winter solstice was the victory of light over darkness; the resurrection of nature, a divine miracle. And at the center of this miracle was the sun, the wellspring of light and life.

Sun worship became the last great cult, and the winter solstice the last great festival of a religious worldview

whose death was already inevitable. And this cult, therefore, became Christianity's fiercest opponent and competition, giving Christianity its last battle for the heart and soul of the Roman Empire.

Less than fifty years after Emperor Aurelian, at the beginning of the fourth century, Emperor Constantine converted from sun worship to Christianity. The persecutions ended, the Christian church could now openly organize her life, build churches and, most importantly, preach her faith without interference. Historians have calculated that at the time of Constantine's conversion, no more than ten percent of the Empire's population was Christian, and of those, almost all were city-dwellers. The rural population was almost untouched by Christianity. So preaching the message of Christ as Savior to these 90 percent and bringing them into the new faith became Christianity's most essential task. To do this, however, meant displacing sun worship, not outwardly and violently, but from within, convincing people not only of Christianity's superiority, but of its universal and saving truth.

The chief method for attracting converts was the use of their own beliefs, transforming them, purifying them and filling them with Christian content. Followers of the cult celebrated the birth of the sun in December, so Christians chose that day to celebrate the birth of Jesus Christ, the spiritual Sun, the authentic source of genuine spiritual light. To this day, the main Christmas hymn in the Orthodox Church includes images of sun and light: "Your nativity, O Christ our God, has shone to the world the light of wisdom, and those who worshipped the stars were taught by a star to adore You, the Sun of righteousness ..." As we can see, Christianity took a theme familiar to all followers of natural religion — the sun as light and life — and used it to show its own faith in Christ. In effect, the Church told the world, "You believe in the sun, but this physical sun of the natural world must itself be the symbol, reflection and instrument of another, transcendent, spiritual, Divine Sun, who is the source of life, light

Cont. on page 12

Our Cover: This icon of the Nativity of Christ was painted on glass by Ilie Poienaru I in the second half of the 19th century. He lived in Romania, in the village of Laz in the Sebeş Valley, an area which produced five generations of icon painters on glass. *Reprinted from Romanian Icons on Glass, by Juliana & Dumitru Dancu, Wayne State University Press, Detroit, Michigan, 1982, p. 136.*

PASTORAL LETTER 1996

NATIVITY OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST

"I see a strange and wonderful mystery: the cave is heaven; the virgin is the cherubimic throne; the manger is the dwelling in which Christ God whom nothing can contain, laid himself. Let us praise and glorify him for ever."

9th Ode of Nativity Canon

Dearly Beloved in Christ:

Today we celebrate the birthday of Jesus Christ whom we acclaim as our king and our God. The words of our call to worship are: "Come, let us worship and bow down before Christ our king and our God." Therefore, it is proper that, together with the heavenly powers, we also shout out and proclaim: "Christ is born! Glorify him! Christ is come from the heavens! Receive him! Christ is on earth! Rejoice!" (*Ode 1, Nativity Canon*) for he temporarily left the angelic powers from the Cherubic throne above to rest in the lowly manger here below and sojourn on earth in order to make a path for us to heaven and to eternal life.

St. Romanos, the author of the Nativity Canon, equates the Ever Virgin Mary, in whose womb our Savior Jesus took flesh, with the heavenly Cherubim upon which the God of heaven rests. He that is heavenly and beyond our sight is now come on earth to be seen with our own eyes. The King of kings and Lord of lords who dwells in the highest heaven has condescended to be born in a cave of the earth and by his presence thereby making of it the most splendid of all earthly palaces.

There is here a mystery to be contemplated, something of which we can know a little and something of which we cannot know all. The unlimited God now has taken on our human form while remaining God. Jesus becomes the God-man and heaven and earth are once again united. He that created the world good, now comes to save it from destruction. He that created the bodiless hosts, "willed to become man so that he might refashion in us his image broken by passions and finding the wayward sheep lost in the mountains, he lifted it onto his shoulders and carried it to the Father. By his will, he united it to the heavenly powers and saved the world. For he is Christ, great and rich in mercy." (*Dogmaticon Tone 4*)

St. John Chrysostom says that "All the angelic powers join to praise this holy feast, beholding the Godhead here on earth, and man in heaven. He who is above, now for our redemption dwells here below; and he that was lowly is by divine mercy raised." Elsewhere he states that "the angel appeared to the

shepherds because they were sincere of heart" and we, too, if we are sincere of heart rejoice in the birth of our Lord and God and Savior, Jesus Christ "who became man that he might heal the miseries of his servants." (PG 56 Col 385)

"Since all rejoice," says Chrysostom, "I too desire to rejoice...holding in my arms the cradle of Christ. For this is my hope, this is my life, this my salvation...and bearing it I come, and having from its power received the gift of speech, I too, with the angels, sing: Glory to God in the highest; and with the shepherds, Peace to men of good will." To rejoice implies that we are aware of the Gospel and the reasons for which Christ was born on earth and dwelt among us. Let us consider some of those reasons.

St. Leo the Great states that "Our Savior was born this day, therefore let us rejoice...no one is excluded from sharing in this cheerfulness, for the reason of our joy is common to all men ...for our Lord, the Conqueror of sin and death came that he might bring deliverance to all. For the Son of God has taken on himself the nature of our humanity in order that the inventor of death, the devil, by that very nature which he defeated, would himself be overcome. The Word of God became man, that he might free man from eternal death. For unless he were true God, he could bring us no aid; and were he not true man, he could offer us no example."

"Therefore, beloved, let us give thanks to God the Father, through the Son, in the Holy Spirit; who because of the exceeding great love, wherein he has loved us, has had compassion on us...that in him we might be a new creature. Acknowledge, O Christian, the dignity that is yours! Being made a partaker of the divine nature...remember you are translated into the Light and the Kingdom of God and in strictness he shall judge you who in his mercy has redeemed you." (PL 54 Col 190)

We now know the reasons for our joy. The Prince of Peace has come to heal our miseries; we are delivered by the Lord, the king of Glory, from sin and from eternal death; our enemy, Satan the destroyer is himself defeated; we become new creatures with a new dignity befitting sons and daughters of the Almighty.

Returning to the opening lines of St. Romanos' composition, let us heed what he invites us to do, namely, "let us praise and glorify Christ God for ever." How do we praise him now and for ever? With lips and hearts which extol his great deeds done for us. How do we glorify him now and for ever? With our lives which we have given to him in the Mystery of Holy Baptism. "As many as have put on Christ have clothed themselves with Christ."

In the call to worship, we also sing: "Come let us worship and bow down before Christ! O, Son of God, glorified in your saints! Save us who sing to you, Alleluia!" May our Lord and God and Savior, indeed be glorified in us.

Christ is born ! Glorify him!

+ NATHANIEL, Bishop

1996 AUTUMN SESSION OF HOLY SYNOD OF O.C.A.

OYSTER BAY COVE, NY — The Fall session of the Holy Synod of Bishops convened at the Chancery of the Orthodox Church in America, October 21-24, 1996. His Beatitude, Metropolitan THEODOSIUS chaired the four day meeting of diocesan and auxiliary bishops from the continental United States, Alaska, and Canada.

In his opening address to the assembled hierarchs, Metropolitan THEODOSIUS focused on three areas of concern: autocephaly, episcopacy and pastoral ministry. Since the Orthodox Church in America celebrated the 25th anniversary of the granting of autocephaly by the Moscow Patriarchate in 1970, the previous year afforded many opportunities to re-visit those early days of vibrant expansion and healthy challenges that confronted all of us as a young Church in North America. All hierarchs, clergy and laity were asked to rediscover the springtime of our autocephaly once again.

During the session on International Church Relations, His Eminence, Archbishop KYRILL of Pittsburgh reported on his recent trip to Bulgaria, where he was received by His Holiness, Patriarchate MAXIM and the Holy Synod of the Patriarchate.

The Synod heard a paper by Professor John Erickson on the present state of dialogue between the Ecumenical Patriarchate and the Orthodox Church in America.

It was the consensus of the Holy Synod, that the Orthodox Church in America enter into full eucharistic communion with the Ukrainian Orthodox Church in the USA.

Metropolitan THEODOSIUS reported on the current situation in Albania, following the consecration of three bishops in Constantinople for the Albanian Church. His Beatitude reviewed correspondence between His All Holiness, Patriarch BARTHOLOMEW and himself on this issue.

1997 will mark the 200th Anniversary of the Birth of St. Innocent of Alaska. It was the recommendation of the Holy Synod that the entire year be dedicated to the memory of St. Innocent, and that dioceses, deaneries and parishes plan celebrations focusing on his life and work. The Memorial Day Pilgrimage at St. Tikhon's and Education Day at St. Vladimir's and the Summer Institute will be dedicated to this celebration.

Fr. Leonid Kishkovsky presented a report on the Task Force on Immigration. The bishops decided to address a letter on the theme of immigration for distribution to parishes during the Nativity season. Recent surges in immigration in selected areas of North America prompted this latest concern for the religious needs of people arriving on our shores.

AVRAMESCUS CELEBRATE ANNIVERSARY

**Father Cornel &
Preoteasa Eugenia
Avramescu**

On October 20, the St. Mary Parish of Anaheim, California, celebrated Fr. Cornel Avramescu's 25th Anniversary of ordination to the Holy Diaconate and 15th Anniversary of ordination to the Holy Priesthood, as well as the 25th Wedding Anniversary of Fr. Cornel & Psa. Eugenia.

Fr. Avramescu was born in Sacamas, Ilia, Hunedora, Romania, came to the United States in 1984, and is an American citizen. He received his education in theology at the Theological Institute in Sibiu, Romania. He was ordained a deacon in 1971 and a priest in 1981 in Arad by Bishop TEOCTIST. Fr. Avramescu has served St. Mary Parish (originally in Tustin, California) since 1985. Fr. Cornel & Psa. Eugenia have two sons: Cornel Paul and Ezechiel Eugen.

May God grant Fr. Cornel and his family many more blessed years of service to Christ's Holy Church!✠

As guest of the Holy Synod, His Grace, Bishop PAUL of Zaisk, Administrator of Moscow Patriarchal parishes in the United States, attended dinner on October 23. The Holy Synod congratulated His Beatitude, Metropolitan THEODOSIUS on the occasion of his 35th Anniversary of ordination to the priesthood, and His Grace, Bishop NATHANIEL who was celebrating his 30th anniversary of ordination. That same evening, Bishop NATHANIEL hosted the bishops at a concert in New York City. Internationally-known pan flutist Gheorghe Zamfir performed classical music which included the pan flute and organ, for the benefit of St. Mary's Romanian Orthodox Church of New York. Following the performance, Bishop NATHANIEL introduced Metropolitan THEODOSIUS.

Participating in this session of the Holy Synod, chaired by Metropolitan THEODOSIUS, were the following hierarchs: Archbishop KYRILL of Pittsburgh and the Diocese of Western Pennsylvania, Archbishop DMITRI of Dallas and the Diocese of the South, Archbishop PETER of New York and the Diocese of New York and New Jersey, Archbishop HERMAN of Philadelphia and the Diocese of Eastern Pennsylvania, Bishop NATHANIEL of Detroit and the Romanian Episcopate, Bishop JOB of Chicago and the Diocese of the Midwest, Bishop TIKHON of San Francisco and the Diocese of the West, Bishop SERAPHIM of Ottawa and the Archdiocese of Canada, and Bishop INNOCENT of Anchorage, Auxiliary for the Diocese of Alaska. ✠

ST. MARY — CALGARY THE BISHOP'S THANKSGIVING VISIT

A portion of the faithful during the Hierarchal Divine Liturgy.

In May 1994, St. Mary's Romanian Orthodox Parish Calgary, Alberta celebrated its 25th Anniversary. Our celebrations included Divine Liturgy followed by a banquet to mark such a grand occasion. The parish members joined into the festivities with hard pressed smiles covering sadness in our hearts. Our hearts were heavy, because His Grace Bishop NATHANIEL was unable to attend due to illness and hospitalization. Two years later, our sadness changed to joy upon the visit of His Grace NATHANIEL to our Parish over the weekend of October 18, 1996, Canadian Thanksgiving. To have our Bishop amongst us was to see with our own eyes the fulfillment of the exhortation of **The First General Letter of St. Peter:** *"Shepherd the flock of God which is among you, serving as overseers, not by compulsion but willingly, not for dishonest gain but eagerly; not as being lords over those entrusted to you, but being examples to the flock"* [1 Peter 5:2-3].

His Grace, Bishop NATHANIEL spent Friday evening with the children and young families of the parish. We were encouraged to cherish the children as members of the Church as we strive to help them grow in Christ. By word and example, His Grace NATHANIEL inspired those present.

Saturday began with a Parish Council Breakfast with the Bishop. In this casual context, the Council members had the opportunity to share some of the aspects of our Parish life. We spoke of our struggle to guard Orthodox Christian teaching and moral values which are threatened by the subtle seduction of secular culture. We talked of our hopes of future growth. Mostly, we were thankful for the blessing of working together as Romanian and English servants of God toward our common goal: the building up of the Body of Christ.

Saturday before Great Vespers, a General Parish Meeting was held to enable the Faithful to ask questions of His Grace Bishop NATHANIEL. Listening to His Grace gave

us a strong sense of the Oneness of the Church from the days of the Holy Apostles through the centuries to the present. This unbroken tradition of Apostolic succession was not a vague notion but a living reality as we heard the words of one who sits on the Apostles' Throne. His Grace exhorted us to fill the cycle of our lives with prayer, faithfulness and love as we live the Sacramental life of the Church. Following Great Vespers, the ladies of the parish provided an excellent meal.

His Grace, Bishop NATHANIEL tonsured Dimitru Ghitan and David Brown to be Readers.

The Hierarchal Liturgy was so wonderful, words alone fail to communicate its richness. The festive spirit of the day was added to by the beautiful new vestments worn by Fr. Michael Lupu and the Altar Boys, gifts from the ladies of the parish. We thank the Holy Trinity for mercifully granting us Holy Icons, Vestments, Incense, the Epistle and the Gospel, all experienced within the centuries-old context of the Liturgical Traditions of the Church under the watchful oversight of our Bishops. Most especially, we thank the Lord for the mercy of coming to us in the Holy Mysteries, transforming us by Grace. Bishop NATHANIEL proclaimed that we should each strive to become Saints like the saints in the Holy Icons on the iconostas, through a life of repentance, struggle and sacrifice. Yet, our Bishop shows us the path. By Grace, we need only trust the Lord and follow in the footsteps of the Righteous Ones who have tread the path before us. Just before we left for the banquet hall, His Grace NATHANIEL tonsured Dimitru Ghitan and David Brown as Readers.

The Banquet was a delight. The food was great. The conversation was joyful. Following the meal, the Parish presented Bishop NATHANIEL with a letter of thanks and appreciation for the diligent labor of love in our midst by Fr. Michael, Psa. Lillian Lupu and family in teaching us the Truth of Orthodoxy and strengthening our faith. His Grace NATHANIEL praised the efforts of those who established our parish on a firm foundation. Not wanting us to rest on past accomplishments, Bishop NATHANIEL stirred us up to put our faith in action, striving to grow in Christ. Listening one could hear an echo of the words of the Apostle Paul to the Church in Philippi: *"Therefore, my beloved, as you have always obeyed, not as in my presence only, but much more in my absence, work out your own salvation with fear and trembling; for it is God who works in you both to will and to do for His good pleasure"* [Philippians 2:12-13].

As we celebrated Thanksgiving, we were thankful for the Lord's abundant mercies to us, especially for the visit of our beloved Bishop, His Grace NATHANIEL. ✠

MEMBERSHIP IS A RIGHT

Membership in most organizations is a RIGHT, a privilege and an individual matter. Membership in the Church, however, is through the sacraments of baptism and chrismation by which an individual becomes a member of the Body of Christ. To be a fully active member of any organization, one must complete all responsibilities, including voting. To become a voting member of a parish, every individual must fulfil certain responsibilities which are "spelled out" in the Constitution and By-Laws of our Episcopate.

When my own parents immigrated to North America from Romania, they did so because they had FEW "rights" and fewer "privileges" in Romania. In North America, on the other hand, we have a great many "rights" but also definite obligations and responsibilities.

YOUNG PEOPLE, you have the "right" to active membership in your local parish youth organization. If your own parish does not have a youth group, talk to your priest about this and then write to the President of International AROY for information on how to organize a local AROY chapter. Work toward obtaining your local Charter from AROY. If your parish has a chapter of AROY, you should already be a member of it or become active in it. If you are not already a member, join today.

ADULTS, are you already a member of the Orthodox Brotherhood of the United States or the Orthodox Brotherhood of Canada? If not, look for the name and address of the President of the organization in the **Solia Calendar** and request membership information. JOIN the organization today and offer your talents, time and support to one of these organizations.

LADIES, we hope that you are a voting member of your parish's ladies' auxiliary. No?! Why not? Your participation will give you many blessings and benefits. Come and join your sisters in serving the Lord and his Holy Church. The membership dues are usually less than the cost of a dinner in a fast-food restaurant. Join today and help in the work of the Church - enjoy the privileges and the social activities. If your parish auxiliary is not an active member of International ARFORA, apply for membership today by fulfilling all the requirements the organization requires.

Through active voting in these parish auxiliaries, we can bring about those changes which we know are useful; and, by dedicated service we are blessed with the benefits of membership.

Your parish needs YOU as a voting member, assuming the full "rights" and privileges of parish membership. Accept your "fair share" of the work which needs to be accomplished in your parish. Volunteer to share the responsibilities with others in your parish. In this way, you will be working to the glory of God

A STATEMENT OF THE PATRIARCHS, BISHOPS, CLERGY AND PEOPLE OF THE CHRISTIAN CHURCHES OF JERUSALEM

Dear Brothers and Sisters,

Together we have experienced feelings of pain and bitterness as we lived through the events that have shaken Jerusalem and the whole of our country.

Our first response as Christians in the midst of crises is the response of prayer. We cry out to God to have mercy on all of us, and to grant wisdom to the leaders of all the peoples of this land, so that they might make the right decisions that will put an end to bloodshed and lead us to a just peace. Peace and security in our country cannot prevail unless they are established on justice. We believe that God is the God of justice and righteousness. God does not accept oppression, but calls on all of us as members of one human family, Arabs and Jews, to make justice and to love righteousness. God does not accept the domination of the powerful or their arrogance. Our faith assures us that any effort by the governing authority to impose peace in our country, which is not established on justice and righteousness, will lead to failure and disaster.

We, therefore, urgently call on the Israeli government to pursue the peace process with all seriousness and to carry out all its obligations to our people. We urge the Israeli government to change its attitude and purify its motives. Peace cannot be imposed by the power of arms. Brutality will not lead to security. Stability cannot be established by way of injustice and the denial of rights. Justice must come first, and then peace will follow; a peace that will lead to security. We as Christians feel that the Israeli government's formula for peace is flawed. Its slogan is "security first and then peace." Such a formula casts justice aside and will never bring peace. As the prophet Isaiah has said: "The effect of justice will be peace; and, the result of justice, quietness and security forever." (Isaiah 32:17) ✽

Received from Catholic Information Service (CIS)

in your local parish. As a responsible member of your parish, you become a responsible member of the whole Church. God loves a willing worker - one who accepts responsibilities. As an individual, fulfil your obligations and make yourself a worthy member of your Church.

REMEMBER, MEMBERSHIP IS A RIGHT - use that "right" now. ✽

ARFORA ALMANAC

December, 1996

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:
CHRIST IS BORN! GLORIFY HIM!

As we prepare for the Birth of Jesus Christ, we are influenced by the commercialism of Christmas. Christmas is a joyous time - we celebrate it annually as a major event in our lives - it is a major event in our Church also. We sing praises to God and to the Birth of Jesus Christ in our "Colinde" or Christmas Carols. Let us pay attention to the words in these carols. They speak of the Angels announcing the Birth of the Christ Child, the Babe in the Manger, and a multitude of other events occurring on this special day. Will you put "Christ" back into your Christmas and share the joy with your children and your children's children? The "little ones" are at a very impressionable time in their lives. Are they being taught about the commercialism of Christmas or are they being taught about the Birth of the Christ Child? There is room in their lives for the Birth of the Christ Child as well as "Jolly old St. Nicholas", and it is up to us to decide the importance of each.

We are pleased to announce that A.R.F.O.R.A. has a new member - The Ladies Auxiliary of the Montreal Mission Church, St. Nicholas. Congratulations, ladies and "Welcome" / "Bine ați venit." We look forward to greeting your delegation at the A.R.F.O.R.A. Congress in Dearborn Heights, Michigan. Why not drive down with your delegation of four members? It would be a wonderful drive, and you can enjoy the countryside.

January is the month for the ladies' auxiliary annual meeting in all parishes. Remember that this is election year. Be sure to send in your dues, based on last year's membership, along with a listing of the names, addresses and telephone numbers of your officers and members. If you know fax numbers or e-mail addresses of your members, please include them. Please send this information, along with a check for your dues by January 31, to the A.R.F.O.R.A. Treasurer, Florence Churilla (address in the SOLIA Calendar). She will be pleased to receive it and will send a receipt by return mail.

The entire A.R.F.O.R.A. Executive Board sends you their very best wishes for a wonderful Christmas Celebration. May the Divine Child bless you today and through the year, and fill your life with happiness and your home with joy and peace.

Cu prilejul Nașterii Domnului Iisus Hristos vă urez sărbători fericite! Iar de Noul An, 1997, vă doresc să vi se împlinească tot ce doriți!

May God bless us in our service to Him and to the Church. **God Bless Us All! ❀**

(Dr.) Eleanor Bujea, President

WORLD CHURCH NEWS

Pope Shenuda Observes 25th Anniversary

During November, in Egypt, Pope Shenuda observed his 25th Anniversary as Patriarch of the Coptic Orthodox Church. Egypt's Coptic Christian community numbers more than 8 million faithful, but often seems to be an invisible minority. There is a quiet but steady revival of the Church, despite harassment from official sources and Muslim extremists. Pope Shenuda regards one of his greatest achievements as overseeing a steady revival via an expanding network of churches and theological seminaries throughout the world. For the Pope, who started his religious career as a Sunday School teacher, a more committed youth is the key to the survival of the Coptic Church. (*Voice of America*)

Russian Church Plans to Canonize Nicholas II

MOSCOW - The Holy Synod of the Russian Orthodox Church announced a nationwide polling of church opinion on the issue to canonize Czar Nicholas II, and for the Church's highest council to make a final resolution as soon as early 1997. Historians, clerics and even the Tsar's family acknowledged that most of Nicholas II's life was not particularly saintly. It is now all but certain that the Tsar, his wife, Alexandra, and their five children were shot together with several servants, the family doctor and a pet dog by Bolshevik forces in July 1918, in the Urals city of Yekaterinburg. Their bodies were dismembered, burned and then thrown down a mine shaft. While Nicholas abdicated as Tsar in March 1917, following the February uprising, he remained head of the Russian Orthodox Church; and, many saw his execution as a symbol of attempts to destroy the Church's role in Russian society. (*St. Petersburg Times*) ❀

ARFORA ARCHIVES

ARFORA is appealing to anyone having materials, such as photographs, minutes, letters and other written information pertaining to the business of ARFORA.

If your grandmother, mother, sisters and aunts were involved in the work of ARFORA, please consider looking for these materials; and, if you find any, ARFORA will make good use of them in their archives. Please, do not throw anything away or take it for granted that we have everything. Let us determine this.

ARFORA, in harmony with the Episcopate, is now sorting through all the archives beginning with information from 1934. These papers will be sorted and filed and become the permanent archives of ARFORA.

We appeal to you to send whatever ARFORA materials you may have to us at the Episcopate address: **ROEA, PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309.** Please mark the envelope or box: **ATTENTION: ARFORA.**

Thanks for your help in this matter. ❀

Dr. Eleanor Bujea, President

ORTHODOX PRO-LIFE WORK IN RUSSIA

In the 19th century, Theodore Dostoevsky said that he would not approve any revolution which would result in the death of even one child. These were prophetic words. The Russian revolution started with some thousand victims, but soon abortions were legalized by Lenin, then the red terror followed ... all these things have been done to build paradise on earth (communism) but this led to a hundred million adult victims (and how many babies?) and hell on earth as we witness today ... Having been the first to overwhelm the world with Communist terror, our country has also been the first to legalize abortion.

These words, taken from a recent newsletter of "Zhizn" (Life), the pro-life center of the Orthodox Church of Russia, introduce the American reader to the horror of abortion in Russia. With 3,060,000

officially reported in 1994, abortion in Russia is much

more widespread and common than it is in the United States, with abortion often used as a means of birth control. It is not unusual for many Russian women to have undergone 3, 4 or 5 abortions in their lifetime.

To combat this epidemic, the pro-life center "Zhizn" was established in Moscow on April 19, 1993, by the Orthodox community of the Annunciation Church. The goals of the group are to provide people with reliable and true information about abortions and to offer a Christian witness to this and to coordinate the efforts of those who oppose abortions in order to form a vibrant pro-life movement in Russia.

The center has a paid staff of ten people and several hundred volunteers. Their activities have included the publishing and distributing of educational and informational materials, delivering lectures at schools and hospitals, educating the staff at medical institutions and promoting pro-life witness in the mass media. The publishing team of the center has translated and published the book "Abortions" by Metropolitan MELETI of Greece. The center has also printed 900,000 copies of the pamphlet "Thou Shalt Not Murder" which has been distributed throughout Russia in the many dioceses and parishes of the Russian Orthodox Church. Also published were "On Family Planning," "Sermon on the Feast of the Holy Innocents," along with a book of collected articles "Save and Protect." Lecturers of the center have delivered more than 1300 lectures at schools and hospitals. "Zhizn" has also widely published and reported on the following official state-

HIERARCHAL SCHEDULE

October 18-20, Friday-Sunday. Warren, OH. Holy Resurrection. U. S. Orthodox Brotherhood 29th Annual Conference. AROY Sports Tournament. Brotherhood sessions and Sports activities. Sunday: Divine Liturgy. Bestowed blessing on Thomas Carto as Reader. Brunch. Sports Awards.

October 21-24, Monday-Thursday. Syosset, NY. OCA Chancery. Fall meeting of the Holy Synod.

October 26-27, Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen. Saturday: Pastoral visits. Great Vespers. Sunday: Divine Liturgy. Festive banquet honoring Fr. John and Psa. Betty Limbeson on their 50th Wedding Anniversary.

November 2-3. Chicago, IL. St. Mary. Saturday: Great Vespers. Reception. Sunday: Divine Liturgy. Festive Banquet celebrating the 85th Anniversary. ✱

ment from the embryology department of the biological faculty of Moscow State University:

From the point of view of modern biology (genetics, embryology), a human being's life begins from the moment of the merging of masculine and feminine sexual cells when a new nucleus is established, the one containing unique genetic data ... During the entire prenatal period a new human being cannot be considered as a part of the mother's body; it must not be dealt with as an organ or a part of the body of the mother ... So it obvious that abortion accomplished at any term of pregnancy is a deliberate ending of human life.

— Dr. VA. Golichenkov, Dean
Dr. D.V. Popov

The center encounters strong opposition for their work from various groups and organizations within Russia, namely the International Planned Parenthood Federation which has begun to actively work inside Russia. Planned Parenthood is much richer and more powerful than Zhizn, which relies simply on donations to accomplish its work. Nevertheless, due to the dedication of its staff, Zhizn is bringing the message of the sanctity of all human life, the icon of God, to the Russian people in Moscow and 150 other Russian cities and towns.

Those who may want to lend their assistance to this ministry may contact Zhizn at: Russia, Moscow, 12514, ul. Krasnoarmeiskaya, d. 2/2, Khram Biagoveschenia. Telephone (095) 211-1636, e-mail address: orthomed@glas.apc.org. ✱

Father Edward Pehanich
Orthodox Christians for Life

PARISH BULLETIN NOTES

Dearborn Hts., MI. Sts. Peter & Paul. The Ladies Auxiliary celebrated their 73rd Anniversary with a sumptuous banquet for their many friends....Our Church School children enjoyed their bus trip to the Holy Dormition Monastery where they attended an Akathist service, toured the facilities, hiked through the woods, visited the cemetery, and became friends with the nuns.

Los Angeles, CA. Holy Trinity. We welcomed the visit of the Very Rev. Mother Gabriella, Abbess of the Holy Dormition Monastery, who brought the Holy Relics of the Holy Martyrs Prov and Andronic to settle in our Church....Our Church School Director attended the Teachers Seminar sponsored by the Episcopate Dept. of Religious Education and has established a fine Religious Education Program for all age groups....Our AROY chapter has been officially re-activated and is known as the LARoy chapter.

Hermitage, PA. Holy Cross. For our Episcopate Sunday, we had a well-attended Covered Dish Supper. . . For our celebration of St. Parascheva Day, several priests from our Deanery and local priests joined in the services of the Divine Liturgy and Holy Unction....College students from Westminster College, who are currently studying a course on Religions, visited us in order to experience an Orthodox Divine Liturgy.

Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel Mission. We had a joyous first anniversary "Hram" celebration and look forward to many more in the future....Our thanks are extended to our many donors who not only gave us needed funds but many other worthwhile objects: a typewriter, priest vestments, incense, censor, religious books, crosses, and many other items.

Chicago, IL. Holy Nativity. Several priests concelebrated the Divine Liturgy celebrating our 57th Anniversary and joined us in the festive Banquet that followed....We congratulate Monica Morariu who was named Miss Romanasul.

Chicago, IL. St. Mary. We welcomed His Grace, Bishop NATHANIEL who was with us as we celebrated our 85th Anniversary. Following the Hierarchical Divine Liturgy, we enjoyed a Festive Banquet prepared by our Ladies Auxiliary. Bishop NATHANIEL presented a beautiful framed Gramota to our church, signed by the Synod of Bishops of the OCA, in recognition of our many years of service.

Warren, OH. Holy Resurrection. Our parish hosted the annual Brotherhood Conference and the AROY Sports Tournament. Good fellowship was enjoyed all weekend as the young folks and the older adults attended the various meetings and activities. His Grace Bishop NATHANIEL was our honored guest. At the Divine Liturgy, he blessed Tom Carto (Brotherhood President) as a Reader.

Regina, SK. St. George. We admire and congratulate Christine Ichim of Kitchener, Ontario, on her cross-Canada skating journey to raise funds for Leukemia research. She reached her goal and threw her roller skates into the Atlantic Ocean. Her valiant efforts brought in \$50,000....Several of our young people took part in a 3-day Youth Retreat at Fort Qu'Appelle. Fr. John Mancantelli was one of the moderators.

Warren, MI. Descent Holy Spirit. We welcomed His Grace, Bishop NATHANIEL to help celebrate our 80th Anniversary, with a Hierarchical Divine Liturgy followed by our Festive Banquet....We have successfully begun our new Church School.

Canton, OH. St. George. We hosted Protopresbyter Thomas Hopko, Dean of St. Vladimir's Seminary, who presented a fine lecture to a large gathering. A reception followed.

Fairlawn, OH. Presentation Our Lord. We hosted the annual C.O.C.A. Charity Dinner which raises funds that are distributed to many worthy local charities....We had our annual collection to provide foodstuffs and supplies for the Holy Transfiguration Monastery....Our traditional Hayride provided food, fun and rides....We also hosted the 33rd Interfaith Encounter and Luncheon sponsored by the Orthodox Christian Women of Akron....We had a successful "Taste of Romania Mini Bazaar."

Southfield, MI. St. George Cathedral. The 84th Anniversary of our parish was celebrated with a Divine Liturgy, followed by a Banquet featuring a delicious dinner. The Romanian Folk Ensemble "Tarancuta" provided the entertainment.

Cleveland, OH. St. Mary. The Romanian Ambassador and Mrs. Mircea Geona visited our church and museum....Congratulations to our local AROY football team who won first place in the Fall Sports Tournament....We had two presentations on trips to Romania. One by Dr. Mark Davis, who offered free medical consultations and eye glasses, and one by Nathalie Ellwood, a US Peace Corps volunteer to Basarabia....An Adult Education class has been formed that meets concurrently with Church School. ✱

Compiled by Florence Sirb

"HOMECOMING 1997"

St. Nicholas Parish in Regina will be celebrating 95 years of Orthodoxy on May 17 and 18, 1997.

This is an invitation for all past and present priests and members to join together in celebrating this milestone in the history of our Church.

For more information, please write to:

St. Nicholas Romanian Orthodox Church
P.O. Box 36
Regina, Saskatchewan S4P 2Z5
Canada
Phone: (306) 352-5935

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$142.00
Anonymous	\$100.00
Dr. Teodor Daniliuc, Portage, MI	\$100.00
Laurian Talnariu, Scarborough, ON	\$100.00
Rev. Fr. & Ps. Ian Pac-Urar, Fairlawn, OH	\$50.00
M/M Pompiliu Voitcu, New York, NY	\$50.00
Constantina Sinzianu, Rochester, MN	\$50.00
Anne Hicks, Harrison Twp., MI	\$25.00
Ingrid Iskali, St. Louis, MO	\$25.00

GENERAL DONATIONS

St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$100.00
(Preotese Retreat)	
Anonymous	\$71.00

MEMORIALS

Anonymous	\$71.00
(I.M.O. Cristina)	
Mary Rucoi, Ft. Wayne, IN	\$10.00
(I.M.O. Pauline Micu Hunsberger)	
M/M William Ort, Garrett, IN	\$5.00
(I.M.O. Pauline Micu Hunsberger)	

EPISCOPATE DUES

St. George, Southfield, MI	\$2,250.00
Ss. Peter & Paul and Descent of the Holy Spirit, Assiniboia, SK	\$1,740.00

EPISCOPATE SUNDAY

Holy Trinity, Youngstown, OH	\$1,000.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$151.00

BISHOP'S TRAVEL FUND

Holy Cross, Alexandria, VA	\$500.00
----------------------------------	----------

MISSION FUND

St. Mary Ladies Auxiliary, St. Paul, MN	\$500.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$142.00

HELP FOR ROMANIA

Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$165.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$142.00

R.O.E.A/ BOTA ADMINISTRATION BUILDING Orthodox Brotherhood of Canada	\$1,000.00
---	------------

CANTOR RETIRES FROM ACTIVE DUTY

Dan Tonita and his wife Helen holding an icon of St. George presented to them by the church.

On Sunday, October 27, St. George Orthodox Cathedral in Regina marked a milestone with the retirement from regular Sunday services of its long time Cantor, Dan (Dumitru) Tonita. For thirty-two years, Dan Tonita was an integral part of the worship cycle of Saskatchewan Orthodoxy. Attached first to St. Nicholas parish and then to St. George. Dan sung under a succession of 7 full-time priests, assisting at countless Liturgies, Vespers, Matins, baptisms, house blessings, funerals and marriages — often traveling miles with the priests to perform these ministrations. At a banquet honoring Dan, letters of gratitude, congratulations and appreciation were read from clergy with whom Dan served: Bishop NATHANIEL and the Rev. Frs. Constantin Tofan (who first encouraged Dan to be a cantor), George Treff, Dan Suciu and John Mancantelli. By offering his unique talent to the Church, Dan provided an example of Christian stewardship for others to follow. Recognition was also given to Helen Tonita for her patient support of her husband's vocation. ✽

CHRISTMAS *Cont. from page 2*

and victory ... You glorify the birth of the physical sun, and we invite you to glorify the coming of the Divine Sun into the world; we call you out of the physical and visible world and invite you to enter the spiritual and invisible world."

So the feast of Christmas became the fulfillment of the feast of the sun. It became the celebration of an event that completed and fulfilled the longings, expectations and beliefs of all people. Everything that was included in the worship of the sun — faith in the world's meaningfulness, inner light, intelligence and divinity was now given a name: Christ. Christmas thus arose as both the crowning of all humanity's longings and its unquenchable thirst for meaning and goodness, and as the beginning of a new religious era in which worship is transferred from nature and its blind forces to the One who is above nature even while being reflected within it, and is himself the source, content and goal of all life. Natural religion — the worship of creation, not the Creator — was thus overturned from within. And by accepting Christ as "the light of wisdom," human beings were liberated from slavery to the world and to nature.

The light of Wisdom

"Your nativity, O Christ our God, has shone to the world the light of wisdom ..." The main hymn of Christmas begins by affirming that in Christ's birth, the world is given not only the image of a perfect human being, but also "the light of wisdom," the most transcendent and all-embracing revelation of meaning. The light of wisdom! Here precisely is the ancient battleground against Christianity and Christ. Arrayed in opposition are all who, in the name of wisdom, feel compelled to destroy everything in any way related to the Child from Bethlehem. Their argument with Christianity and Christ has continued for almost two-thousand years.

Everything that was included in the worship of the sun — faith in the world's meaningfulness, inner light, intelligence and divinity was now given a name: Christ.

The apostle Paul came to the Areopagus in Athens, where all the bright lights of science and philosophy held court, and there, at antiquity's heart, he preached the crucified and resurrected Christ. These sages mocked him; and soon, it was as if all the power of the great Roman Empire joined them in mockery and offered support. For two hundred years Rome fought, persecuted, and killed Christians, labelling them expendable outlaws and pariahs. Christians were slandered, their teachings derided, their rituals ridiculed. But in the midst of this darkness and malice the same Apostle Paul writes to the Christians with such simplicity and tranquility: "We are treated as impostors and yet are true; as unknown and yet well known; as dying and behold we live; as punished, and yet

not killed; as sorrowful, yet always rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing everything" (2 Cor 6:8-10).

The years went by. Little by little the philosophers and scholars began to reflect on the teaching that once seemed to them so incomprehensible, irrational and peculiar. Consider for example a second-century philosopher named Justin, whose works have come down to us. His whole life had been spent in pursuit of truth; he had studied every area of knowledge, and finally he came to Christianity. What led him to this persecuted faith and to a martyr's death? His answer: "the light of wisdom." He discovered the transcendent and all-encompassing wisdom of Christian revelation. He discovered that Christianity alone was capable of answering all questions and satisfying completely the mind's seeking and the heart's thirst.

A few more decades, and we find another representative of ancient Olympus: Clement of Alexandria. With him as well, Christian faith is revealed as the height of human reason, the goal and fulfillment of all searching and hope. Christianity, he said, is meaning and wisdom itself, or "Logos." The gospels claim that Christ is the Logos, the Word who gives meaning and makes sense of everything else.

How many there were like Justin and Clement. The Empire itself finally bowed its proud head before the Crucified Teacher whom she so long disdained. Thus began the Christian era in human history and culture. Is it really possible to forget the roots which gave rise to virtually everything through which we live and breathe in western society? Christianity has entered the flesh and blood of our life, and without it we can understand neither art, nor philosophy, nor science.

Today, however, the pride of the human mind rebels once again against the treasure-house of wisdom, goodness and beauty. What holds this rebellion together? Raw power, for in the final analysis, the enemies of Christianity have no other arguments whatsoever except slander and propaganda. In answer, and with no less force, the churches ring out with a song of victory: "Your Nativity, O Christ our God, has shone to the world the light of wisdom ..." With conviction equal to that of our opponents, and just as firmly, we proclaim that honest searching, thirst, and love for the truth will sooner or later lead to Christ. "For in him was life, and the life was the light of men ... The light shines in the darkness, and the darkness has not overcome it" (Jn 1: 4-5). It is precisely in this affirmation, in this confession, that we find the meaning of Christmas. The light of wisdom which entered the world and began to shine within it those two thousand years ago has neither left us nor been extinguished. We have progressed so much in our study of the world in these twenty centuries, that the best minds of our time are beginning to sense God's glory and the light of His wisdom as they explore the limits of the universe, its order and its beauty. The star which led the wise men to the cave is no longer simply a touching story, as once again we hear the eternal truth of the psalm: "The heavens are telling the glory of God and the firmament proclaims his handiwork!" (Ps 19:1).

The whole world strives for unity, peace, love. But are

these to be found in economics? In the arms race? In competition? It is becoming increasingly obvious that there is an ever-deepening desire for something that will truly go to the very heart of humanity, as the all-illuminating light of life. Yet the "very heart" is no other than Christ himself. And there is no other path to this heart except the path He gave in the commandment of love: "Love one another, even as I have loved you ..." (Jn 13:34). And there is no other wisdom and no other goal except the Kingdom of God He proclaimed. The light of Christmas is precisely this cosmic light and love. With spiritual hearing we can still hear the very same triumphant praise of two-thousand years ago: "Glory to God in the highest and on earth peace, good will among men" (Lk 2:14). With spiritual eyesight we can see the same light of wisdom, and with spiritual voices we can respond to this joyful proclamation with the same song of thanksgiving: "Christ is born; glorify him! Christ comes from heaven; go to meet him! Christ is on earth; be uplifted!"

The Divine Child

"The eternal God was born as a little child." One of the main hymns of Christmas ends with these words, identifying the child born in a Bethlehem cave as "the eternal God. This hymn was composed in the sixth century by the famous Byzantine hymnographer Roman the Melodist:

Today the Virgin gives birth of the Transcendent One,
And the earth offers a cave to the Unapproachable One!
Angels, with shepherds, glorify him!
The wise men journey with the star!

Since for our sake the eternal God was born as a little child!

(Kontakion of Christmas)

The Child as God, God as Child ... Why does joyful excitement build over the Christmas season as people, even those of lukewarm faith and unbelievers, behold that unique, incomparable sight of the young mother holding the child in her arms, and around them the "wise men from the East," shepherds fresh from night-watch in their fields, the animals, the open sky, the star? Why are we so certain, and discover again and again, that on this sorrowful planet of ours there is nothing more beautiful and joyful than this sight, which the passage of centuries has proven incapable of uprooting from our memory? We return to this sight whenever we have nowhere else to go, whenever we have been tormented by life and are in search of something that might deliver us.

Yet in the gospel account of the birth of Jesus Christ, mother and child say not a single word, as if words were unnecessary, for no words can explain, define or express the meaning of what took place and was fulfilled that night. And nevertheless, we use words here, not to explain, or to interpret, but because, as the Scriptures say, "Out of the abundance of the heart the mouth speaks" (Mt. 12:34). It is impossible for someone with an overflowing heart not to share this with others.

It is the words "child" and "God" which give us the most striking revelation about the Christmas mystery. In a certain profound way, this is a mystery directed toward the child who continues to secretly live within every adult, to the child who continues to hear what the adult no longer hears, and who responds with a joy which the adult, in his mundane, grown-up, tired and cynical world, is no longer capable of feeling. Yes, Christmas is a feast

for children, not just because of the tree that we decorate and light, but in the much deeper sense that children alone are unsurprised that when God comes to us on earth, he comes as a child.

... what is most essential and joyful in Christianity is found precisely here, in this eternal childhood of God.

This image of God as child continues to shine on us through icons and through innumerable works of art, revealing that what is most essential and joyful in Christianity is found precisely here, in this eternal childhood of God. Adults, even those most sympathetic to "religious themes," desire and expect religion to give explanations and analysis; they want it to be intelligent and serious. Its opponents are just as serious, and in the end, just as boring, as they confront religion with a hail of "rational" bullets. In our society, nothing better conveys our contempt than to say "it's childish." In other words, it's not for adults, for the intelligent and serious. So children grow up and become equally serious and boring. Yet Christ said "become like children" (Mt 18:3). What does this mean? What are adults missing, or better, what has been choked, drowned or deafened by a thick layer of adulthood? Above all, is it not that capacity, so characteristic of children, to wonder, to rejoice and, most importantly, to be whole both in joy and sorrow? Adulthood chokes as well the ability to trust, to let go and give one's self completely to love and to believe with all one's being. And finally, children take seriously what adults are no longer capable of accepting — dreams, that which breaks through our everyday experience and our cynical mistrust, that deep mystery of the world and everything within it revealed to saints, children, and poets.

Thus, only when we break through to the child living hidden within us, can we inherit as our own the joyful mystery of God coming to us as a child. The child has neither authority nor power, yet the very absence of authority reveals him to be a king; his defenselessness and vulnerability are precisely the source of his profound power. The child in that distant Bethlehem cave has no desire that we fear him; He enters our hearts not by frightening us, by proving his power and authority, but by love alone. He is given to us as a child, and only as children can we in turn love him and give ourselves to him. The world is ruled by authority and power, by fear and domination. The child God liberates us from that. All He desires from us is our love, freely given and joyful; all He desires is that we give him our heart. And we give it to a defenseless, endlessly trusting child.

Through the feast of Christmas, the Church reveals to us a joyful mystery: the mystery of freely given love imposing itself on no one. A love capable of seeing, recognizing and loving God in the Divine Child, and becoming the gift of a new life. ✽

The preceding text was excerpted from the book, The Celebration of Faith: Volume 2 — The Church Year, available from SVS Press, Crestwood, New York, Phone: 1-800-204-2665.

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Alexa, Clarissa Crystal, daughter of Cristinel & Sofia Alexa, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Vlad & Mariana Florin.

Alexa, Meschell Carol Diane, daughter of Petru & Donna F. Alexa, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristinel & Katalina Alexa.

Atkins, Alexa, daughter of Mike & Lloyetta Atkins, Convington, TN. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Mary Jane Eiben & Sabina Bartok.

Barbu, Emma Alexandra, daughter of Romeo T. & Petronela Barbu, Downsview, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ioana Nicolau & Sorin Corlaci.

Bogner, Christina Lucretia, daughter of Shawn & Tamara Bogner, Canton, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Godparents: David & Stephanie Zablo.

Borsatti, Sebastian Gregory, son of Mario & Mariana Borsatti, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Grandparents: Anton & Elena Sambotelecan.

Brooks, Jessica Ann, daughter of David & Valerie C. Brooks, Kirkland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Cheryl Laird.

Ciornei, Alicia Nicole, daughter of Marius M. & Alina D. Ciornei, Maple, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Nicoleta Tudorancea.

Dan-Dobre, Matei Alexandru, son of Razvan F. & Carmen Dan-Dobre, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Daniel Dobre.

De Mintich, Victoria Flora, daughter of John & Silvia C. De Mintich, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: George & Angela Fytikas.

Diaconu, Britany Maria, daughter of Puiu & Jeni Diaconu, Englewood, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Costel & Elena D. Lascu.

Di Franco, Patritia, daughter of Diego & Nina S. Di Franco, Woodbridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mike & Elvira Hamdan.

Donais, Melody Pura, daughter of Mike & Luiza Donais, Windsor, ON. Descent Holy Spirit, Warren, OH. Godparent: Catalin Ilea.

Donais, Passion Kristy, daughter of Mike & Luiza Donais, Windsor, ON. Descent Holy Spirit, Warren, OH. Godparent: Catalin Ilea.

Garloanta, Nicoleta Flavia, daughter of Marian I. & Mirela I. Garloanta, Bethel, MO. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Liviu Banut & Mihaela Dordea.

Gheorghiut, Crina Irina, daughter of Vasile & Irina Gheorghiut, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Mihai & Maricuta Doros.

Greenberg, Brandon William, son of Robert & Camelia Greenberg, Garden City, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Constantin & Maria Fetelea, Jr.

Iarca, Diana Elisabet, daughter of Costel & Maria Iarca, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Elisabeta Florescu.

Jacobson, Justyne Katherine, daughter of Dale & Nicolette Jacobson, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Katherine Jensen.

Kekich, Jacob David, son of Dave & Gordana Kekich, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Kaia & Laza Krajniah.

MacLellan, Ian Benjamin, son of Timothy & Colleen MacLellan, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparents: Anthony & Leah Ptashnik.

Maikranz, Natalia Eugenia, daughter of William & Laurel T. Maikranz, University Hts., OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Godparents: Dr. David & Susan Barsan.

Matei, Maria Ecaterina, daughter of Dragos & Elena Matei, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan & Violeta Rotarescu.

Marston, Michael Alexander, son of Dale K. & Lavinia N. Marston, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Marin & Mirela Marcu.

Norris, Mary, daughter of Richard & Christine A. Norris, Kirkland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Sheila Laird.

Olteanu, Daniel George, son of Aurel & Anca Olteanu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Aurel & Daniela David.

Pavel, Sara, daughter of Romulus & Cristina Pavel, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Dorel & Eliza Balos.

Penaru, Melanie, daughter of Felix & Roxana Penaru, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dorin & Maria Crasovan.

Petco, Aleksander, son of Oliver & Adela F. Petco, Barrie, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ion & Doina Ispas.

Pintilie, Alexander, son of Cristinel & Roxana M. Pintilie, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Lucina Racolta.

Popescu, Robert Adrian, son of Mario L. & Cristina S. Popescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dorin & Cristina Radu.

Puiu, Michael Calin, son of Dumitru & Viorica Puiu, Detroit, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Cristian & Gabriela Gheordunescu.

Radu, Maria Magdalena, daughter of John & Maria Radu, Grosse Ile, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Gheorghe & Viorica Placinta.

Radutoiu, Octavian Constantin, son of Stelian & Flora Radutoiu, Hardwood Hts., IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Mihai & Cornelia Tipescu.

Rotelick, Meagan Kiara Ellis, daughter of Jason & Pam Rotelick, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparents: Russell & Larissa Temple.

Rupchis, Ronald Glen, son of Ronald & Dana Rupchis, Grassy Key, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Codruta D. Yarvinsky.

Serbanescu, Lydia Catherine, daughter of Michael & Paula Serbanescu, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparent: Dan Busuioac.

Strashun, Octavian, son of Vladin & Gabriela Strashun, Brampton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Dumitru Niculescu.

Strouse, Nathan George, son of Terry & Cindy Strouse, Clinton, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Godparents: Michael & Margaret Groza.

Terhesh, Alexander, son of George III & Cynthia Terhesh. Presentation Our Lord, Akron, OH. Godparents: Edwin & Maria Waterhouse.

Tudor, Mark Allen, son of Marian & Gabriela Tudor, Warren, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Marin & Silvia Popa.

Tyulty, Laura Marie, daughter of Robert & Christina Tyulty, Norton, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Godparents: Dr. David & Susan Barsan.

Voinescu, Robert, son of Marian G. & Daniela T. R. Voinescu, Staten Island, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Florin & Rodica Oprisa.

Woldu, Ruth, daughter of Abel & Tsion Eyob Woldu, Arlington, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Senait T.Berhe.

Yirka, Zachary Tyler, son of Sean & Katarina Yirka, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Damaschin & Dori Ninku.

Yossif, Oliver Stefan Felix, son of George & Mihaela D. A. Yossif. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Marius & Cristina Procopie.

Zimmerman, Carly Elizabeth, daughter of Roger & Susan Zimmerman, Copley, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Godparent: Diane Kisbac.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Cates, Lisa Catherine, Medina, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Rev. Fr. Dr. Ian Pac-Urar.

Haswell, John William Thomas, Regina, SK. St. George, Dysart, SK. Rev. Fr. Daniel Nenson.

Hogue, Rosemary, Uniontown, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Rev. Fr. Dr. Ian Pac-Urar.

Markley, Arnold Albert, Medina, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Rev. Fr. Dr. Ian Pac-Urar.

Markley, Corrinne Young, Medina, OH. Presentation Our Lord, Akron, OH. Rev. Fr. Dr. Ian Pac-Urar.

MARRIAGES

Barbu, Romeo T. and Petronela Negoita, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Sorin Corlaci & Ioana Nicolau.

Dan, Georghe N. and Sarah A. Habian, Rocky River, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Hariton & Georgeta Zaharia.

De Mintich, John and Silvia C. Nicolae, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: George & Angela Fytikas.

Diaconu, George and Marie Ciobotaru, Strongsville, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Gheorghe & Victoria Moldovan.

Haswell, John W. T. and Josephine L. Dumba, Regina, SK. St. George, Dysart, SK. Godparents: M/M Alex Gherasim.

Landry, Daniel T. J. and Maria Boici, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Ioan & Irma Arba.

Matei, Cristian and Carmen C. Neagoe, Ringwood, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Alexandru Paulescu and Josefina Cramer.

Pleava, Calin Lucian and Alina Trailovici, East York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Caius & Carmen Jebeleanu.

Popa, Octavian and Marcela M. Vicol, Elmhurst, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Traian A. & Catalina A. Grigorescu.

Radutoiu, Stelian and Flora Dascau, Harwood Hts., IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Mihai & Cornelia Tipescu.

Ramjohn, Nigel K. and Jennifer G. Jaman, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Cathy Jaman.

Rybarz, Craig R. and Marianna Miok, Sterling Hts., MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Ion & Marioara Stoia.

Schwarze, Eric W. and Amy L. Schlegel, Wheaton, IL. Presentation Our Lord, Akron, OH. Godparents: Rev. Dn. Simeon & Joy Corona.

Tiplea, Daniel C. and Monica Munteanu, Woodbridge, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Pavel & Aurica Cosma.

Ungurian, Shane R. P. and Nicole Weiss, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Jack C. Ungurian.

Vasilescu, Eugen N. and Simona Robicek, Oakton, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Gabriel & Dora Neagu.

Vulcu, Virgil G. and Mariana Dobrila, Alliance, OH. St. Nicholas, Alliance, OH. Godparents: George & Helen Blebea.

Yossif, George and Mihaela D. Alexandru, Millsboro, DE. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Luke & Ana Maria Hugharty.

DECEASED

Bersan, Sylvia, 81. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.

Cojohn, Anne Marie, 82. St. George, Regina, SK.

Curt, Millie, 85. Holy Trinity, Miramar, FL.

Glass, Ryan W., Premature. St. Mary, Cleveland, OH.

Ivascu, Teodor, 77. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.

Meszaros, Constance, 53. Presentation Our Lord, Akron, OH.

Pacurar, Mary A., 80. Holy Trinity, Youngstown, OH.

Tarnovesky, Anastasia (Nettie), 87. St. George, Regina, SK.

Ursu, Edward P., 59. St. George, Regina, SK.

**JANUARY 1997 ISSUE
DEADLINE
*December 13***

SCRISOARE PASTORALĂ 1996

NAȘTEREA DOMNULUI, DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

*“Taină minunată și neobișnuită văd, cer fiind peștera, scaun de heruvimi
Fecioara, ieslea sălășluire, întru care S’a culcat Cel neîncăput, Hristos
Dumnezeu, pe Care lăudându-L Il slăvim”.*

(Cântarea 9-a din Canonul Nașterii)

Iubiții mei întru Hristos:

Astăzi prăznuim Nașterea lui Iisus Hristos, pe care îl slăvim ca pe împăratul și Dumnezeu nostru. Cuvintele închinării noastre sunt: “Veniți să ne închinăm și să cădem la înșuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru”. Cuvine-se dar să cădem înaintea Lui împreună cu oștile cerești și să cântăm: “Hristos se naște, Măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă!” (Cântarea I, canonul întâi al Nașterii), căci Cel ce șade pe heruvimi, om făcându-Se și rămânând Dumnezeu, în iesle a fost culcat, chip de prunc pentru noi luând, pentru a se face nouă cale la ceruri și viață veșnică.

Sfântul Roman Melodul, care ne-a lăsat spre cântare de bucurie Canonul Nașterii, seamănă pe Pururea Fecioara Maria, în pânțele căreia Mântuitorul Iisus a luat trup, cu heruvimii cerești pe care șade Dumnezeu cerurilor. Cel nevăzut Se face văzut, Cel nepipăit se pipăie, Cel fără de început Se începe. Împăratul împăraților și Atotputernicul puterilor care sălășluiește în cele mai înalte ceruri s’a îndurat a se naște într’o peșteră a pământului și Cel fără de trup prin prezența Sa a făcut-o cel mai strălucitor palat pământesc.

E aici o nepătrunsă taină, din care cunoaștem doar în parte puțin și totul nu-l cunoaștem de fel. Dumnezeu Cel necuprins a luat chipul nostru omenesc, rămânând Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu Se face Fiu al omului, Iisus Hristos, unind din nou cerul și pământul. Cel care a zidit lumea și a văzut că este bine, a venit acum să o mântuiască de la pieire. Cel care a creat netrupeștile cete îngerești “a binevoit a se face om ca iarăși să zidească chipul său cel stricat de patimi și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți aflând-o, pe umeri ridicând-o la Tatăl Său să o aducă și după voia sa cu puterile cerești să o împreuneze și să mântuiască lumea, Hristos Cel ce are mare și multă milă” (Dogmatica glas 4).

Sfântul Ioan Gură-de-Aur spune că “toate puterile îngerești împreună cinstesc această sfântă prăznuire, contemplând Dumnezeirea pe pământ și omul în ceruri. Cel mai presus de toate, sălășluiește acum jos pe pământ pentru a noastră mântuire, pentru ca cel aflat jos să fie ridicat mai presus de toate, după harul îndumnezeitor.” Și în altă parte spune: “Îngerul s’a arătat păstorilor pentru că erau curați la inimă” Și noi toți, dacă suntem curați la inimă ne vom bucura întru nașterea Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos “care s’a făcut om pentru a tămădui suferințele robilor Săi” (PG.56, col.385).

“Toți bucurându-se”, spune cel cu Gura-de-Aur, “voiesc să mă bucur și eu...purtând în brațele mele ieslea lui Hristos. Pentru că aceasta îmi este nădejdea, aceasta îmi este viața, aceasta îmi este mântuirea...și purtând-o mă nasc și eu și primind din puterea ei darul grăirii, cânt și eu împreună cu îngerii: Mărire întru Cel de sus lui Dumnezeu și cu păstorii cânt: pe pământ pace, între oameni bunăvoie!” Pentru a ne bucura însă într’adevăr trebuie să ne adâncim în Sfintele Scripturi și în rațiunile pentru care Hristos s’a născut ca om și a petrecut printre noi. Să cercetăm doar câteva din aceste rațiuni.

Sfântul Leon cel Mare spune că “Mântuitorul nostru născându-Se astăzi, toți să ne bucurăm...Nimeni nu este alungat de la împărtășirea acestei veselii, deoarece pricina bucuriei noastre este comună tuturor oamenilor...Domnul nostru, Cel ce a învins păcatul și moartea, a venit pentru a aduce tuturor mântuirea. Fiul lui Dumnezeu și-a unit Sieși firea noastră omenească, pentru ca diavolul, pricinuitorul morții noastre, să fie învins de însăși firea pe care el a călcat-o. Cuvântul lui Dumnezeu s’a făcut om, pentru ca să-l izbăvească pe om de moartea veșnică. Căci dacă n’ar fi fost Dumnezeu adevărat, nu ne-ar fi putut da nici un ajutor și dacă n’ar fi fost om adevărat, nu ne-ar mai fi fost pildă de viață veșnică.”

“Ca atare, iubiții mei, să mulțumim lui Dumnezeu Tatăl, prin Fiul, întru Sfântul Duh, care ne-a iubit pe noi atât de mult încât a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre... ca în El să devenim o nouă făptură. Ia aminte, creștine, la cinștea ce ți-a fost dată! Făcându-te părtaș firii dumnezeiești, te-a mutat în Lumina și Împărăția lui Dumnezeu și cu dreptate te va judeca pe tine, care din marea mila Sa te-a răscumpărat” (PL 54,col.190).

Iată deci rațiunile bucuriei noastre. Împăratul Păcii a venit să vindece suferințele noastre;suntem mântuiți de însăși Domnul și Împăratul Măririi din păcat și din moartea cea veșnică. Vrajmașul nostru, Diavolul asupritor a fost învins și am devenit zidire nouă cu o înnoită demnitate, cuvenită fiilor și fiicelor Celui Atotputernic.

Revenind la cântarea Sfântului Roman Melodul, să urmăim celor la care ne cheamă : lăudându-L să-l mărim pururea pe Hristos Dumnezeul nostru. Cum îl lăudăm acum și pururea și în vecii vecilor? Cu buze și inimi care preamăresc faptele săvârșite pentru noi. Cum îl mărim acum și pururea? Cu viețile noastre pe care i le-am dat în Taina Sfântului Botez, căci câți în Hristos ne-am botezat, în Hristos ne-am îmbrăcat.

În bucuria noastră cântăm : “Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos! Fiule a lui Dumnezeu, slavă întru sfinții Tăi! Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu Cel ce ești minunat întru sfinți, pe noi cei ce-ți cântăm Ție Alleluia!

Fie ca Domnul și Dumnezeul și Mântuitorul nostru să fie cu adevărat slăvit prin noi.

Hristos se naște! Slăviți-L! ✽

+ NATHANIEL, Episcop

GENEALOGIA MÂNTUITORULUI

Era obiceiul la cei vechi să se redacteze tabloul genealogic, atunci când se vorbea despre oamenii mai deosebiți și neamul din care provin, spre a li se cunoaște originea. Așa, în Vechiul Testament găsim prezentat tabloul genealogic al lui Adam, al lui Noe și al lui Sem.

Pentru a arăta că Iisus este Mesia proorocit și așteptat, Sfântul Evanghelist Matei începe scrierea Evangheliei sale prezentându-ne tabloul genealogic al Domnului.

Cum tabloul genealogic se numește "cartea neamului", vom vedea care este cartea neamului lui Iisus Hristos, sau genealogia Mântuitorului.

Încă de la începutul Evangheliei, Sfântul Matei anunță că va prezenta "cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam". Aceasta înseamnă că Iisus Hristos nu este un om oarecare. Însuși numele Lui spune aceasta. "Iisus" este transcrierea grecizată a eвреiescului "Ieșua", care înseamnă "Dumnezeu este Mântuitor", iar "Hristos" înseamnă "Unsul", adică Mesia cel proorocit, Izbăvitorul lumii. Ungerea ca binecuvântare cerească consfințează o demnitate cu totul deosebită, de aceea se aplica regilor teocratici, profeților și arhierilor. El provine după trup din seminția lui Avraam și din familia lui David. Aceasta are o importanță deosebită, deoarece Mesia era așteptat ca provenind din Avraam, cu care Dumnezeu a încheiat un legământ sfânt și pe care l-a binecuvântat în mod cu totul deosebit atunci când s'a așezat din poruncă divină în Canaan: "Și eu voi ridica din tine un popor mare, te voi binecuvânta, voi mări numele tău și vei fi izvor de binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta... Și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului" (Facere 12, 2-3). La fel, Mesia va proveni din familia regelui David. El se va numi "Fiul lui David", conform prorociei pe care Dumnezeu prin profetul Nathan o descoperă lui David. "Iată, Domnul îți vestește că îți vei întări casa... Voi ridica după tine pe urmașul tău, care va răsări din coapsele tale. Acela va zidi casă numelui meu și eu voi întări scaunul domniei lui în veci... Casa ta va fi neclintită, regatul tău va rămâne veșnic înaintea ta și tronul tău va sta în veci" (II Regi 7, 12-17).

Tocmai de aceea, "cartea neamului lui Iisus Hristos" este prezentată pe trei etape sau unități, înscrind-se 42 de neamuri, împărțite în câte 14, după cum urmează: de la Avraam până la David; de la David până la robia babilonică și de la robia babilonică până la Iosif.

Prima perioadă, începută cu Avraam, se continuă cu Isaac și Iacov, urmând apoi Iuda. Acestuia, primind binecuvântarea tatălui său, i se prevestește că din seminția lui se va naște Mesia: "Nu va lipsi sceptrul lui Iuda, nici toiag de cârmuitor din coapsele sale, până ce va veni Împăciuitorul căruia se vor supune popoarele" (Facere 29,10).

Perioada a doua cuprinde pe Solomon, fiul lui David, apoi pe Roboam, continuându-se cu alți regi mai buni, sau mai răi, mai evlavioși, sau mai idolatri, care au atras mânia lui Dumnezeu și poporul este dus în robia

babilonică sub Nabucodonosor, când Ierusalimul a fost asediat și distrus, iar templul a fost pradat. Reîntorcându-se apoi în patrie, reapare în conștiința poporului idealul mesianic. Este pomenit numele lui Zorobabel, care reclădește templul din Ierusalim. Deși acest templu nu a avut strălucirea celui dintâi, mărirea lui va fi și mai mare -spuneau profeții -fiindcă în el va intra Mesia.

Cartea neamului lui Iisus Hristos se încheie cu "Iosif, logodnicul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se cheamă Hristos". Vedem că originea după trup a Domnului este redată pe numele lui Iosif, care nu era tatăl Lui natural, dar conform rânduelilor timpului, copiii erau socotiți ca aparținători aceleiași familii, chiar dacă tatăl lor natural era altul. În acest caz, Iosif era socotit tatăl legal, nu natural, pentru a se întări convingerea că Iisus este Mesia, "Fiul lui Dumnezeu". Evanghelistul precizează că Iosif este "logodnicul" Mariei, nu soțul ei, de unde putem vedea clar că Maria, mama lui Iisus, este Fecioară, iar întruparea este de la Duhul Sfânt.

Deși genealogia este prezentată descendent, amintindu-se numele bărbaților, fiindcă ei constituiau capul familiei, care perpetuiază neamul, Evanghelistul ne redă totuși și nume de femei, ca Tamar, Bahab, Betșeba și moabiteanca Ruth, iar la sfârșit amintește, după cum am văzut, numele Sfintei Fecioare Maria, care tălmăcit înseamnă "Bineplăcută", "Binemirositoare", "Plăcută", "Doamnă", "Stăpână".

Pe lângă prezentarea pe care o face Sfântul Evanghelist Matei, urmărind neamurile de la Avraam și până la Iisus, mai avem în Noul Testament și o altă prezentare a neamului lui Iisus, cea pe care ne-o înfățișează Sfântul Evanghelist Luca într-o formă inversă, ascendentă, de la Iisus până la Adam, până la Dumnezeu. Asociindu-l pe Mântuitor cu Adam, vedem că așa cum prin firea păcătoasă moștenită de la primul om, suntem supuși păcatului, tot așa prin întruparea "Celui de al doilea Adam", a Mântuitorului Iisus Hristos putem moșteni firea eliberată de păcat, înnoită prin binecuvântarea lui Dumnezeu spre viață veșnică.

Făcând împărțirea genealogiei Domnului din 14 în 14 generații, ne gândim la faptul că cifra 14 reprezintă dublarea cifrei 7 considerată sfântă, iar 42 dublarea înmulțită cu 3, reprezintă deplinătatea sfințeniei împlinite în persoana celui care o încheie, adică a lui Iisus Hristos.

Am văzut apoi că în cartea neamului lui Iisus apar și femei. Unele din ele chiar păcătoase, altele de alt neam, ceea ce înseamnă că la mântuire sunt chemați toți oamenii, în mod egal: bărbați sau femei, păcătoși sau dreți, din poporul ales sau din alte neamuri.

Observăm că Sfântul Evanghelist ne prezintă neamul după trup al Domnului. Aceasta nu oprește să considerăm că Cel ce s'a întrupat este și rămâne Dumnezeu adevărat. Fiind și rămânând Dumnezeu adevărat, El este și Om adevărat, adică Fiul lui

Cont. la pag. 20

SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA

(1296-1359)

Se împlinesc anul acesta șapte secole de la nașterea Sf. Grigorie Palama, apărătorul învățaturii isihaste, unul din cei mai de seamă teologi ai perioadei post-patristice bizantine.

Isihasmul (de la "isihia" - liniște, contemplație (pe care geniul limbii române l'a tradus "sihăstrie")) este o metodă de rugăciune prin care monahii care o practicau se retrăgeau în locuri singuratiche sau într'un ungher al chiliei lor și, prin concentrarea minții se ridicau mai presus de impresiile simțurilor (dar nu prin mortificarea ci prin curățirea lor de patimi) și de realitatea înconjurătoare (nu prin ignorarea ei, ci integrarea ei în rațiunile dumnezeiești), pentru ca, prin contemplare continuă, paza simțurilor și a cugetării, să vadă lumina dumnezeiască necreată, pe care au văzut-o Apostolii Petru, Iacob și Ioan la Schimbarea la față a Mântuitorului pe Muntele Tabor (Mt. 17:1-8) și a realiza astfel o mai mare apropiere de Dumnezeu, viețuind în Hristos. Ei rosteau o rugăciune simplă: "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluește-mă pe mine păcătosul", coroborată cu ritmicitatea respirației. După practică îndelungată, primind harul Duhului Sfânt, li se dăruia celor vrednici de Dumnezeu, să vadă această lumină strălucitoare, care nu era fizică, ci dumnezeiască.

Această formă de rugăciune s'a numit "rugăciune curată", "rugăciunea inimii", "rugăciunea minții", "rugăciunea minții în inimă" sau "rugăciunea lui Iisus" și a avut ca precursori pe Evagrie Ponticul (+399), Sf. Macarie Egipteanul, Sf. Diadoh al Foticeii, Sf. Ioan Scărarul (+649). Ea a fost presupus formulată ca o "metodă" de Sf. Simeon Noul Teolog (+1022), apoi de Sf. Grigorie Sinaitul (+1346) și gândită teologic de un spirit excepțional care a fost Sf. Grigorie Palama (+1359).

Sf. Grigorie Palama s'a născut în 1296 la Constantinopol dintr'o familie aleasă, fiind ajutat, după moartea tatălui, de însuși împăratul Andronic II Paleologul. Încă din adolescență a fost atras de frumusețea vieții monahale, fiind inițiat în practica "rugăciunii inimii" de Teolept mitropolitul Filadelfiei. În 1317 vine la Athos și devine ucenic al monahului Nicodim Pustrnicul, care-l tunde în monahism, ajungând, spre 1321, la lavra Sf. Atanasie. După trei ani, împreună cu trei călugări isihăști, se așează într'un loc retras numit Glosia, de unde fură alungați de turci și în 1326, se stabili la Tesalonic. După 1330 îl găsim din nou la Athos, unde începe să scrie.

Astfel, spre 1335 alcătui două tratate despre purcederea Sf. Duh pentru clarificarea poziției ortodoxe, relativizată de un călugăr calabrez, Varlaam. Acesta din urmă, scrisese trei tratate împotriva isihăștilor, acuzându-i de misticism fals. Palama răspunde prin trei tratate în apărarea doctrinei isihaste, afirmând în sinteză următoarele: nu este imposibil de a vedea lu-

mina dumnezeirii, necreată și incoruptibilă, identică cu lumina Taborului, ea fiind numai o lucrare, energie necreată sau putere a lui Dumnezeu, izvorând din ființa Sa nevăzută, fără a fi identică cu ea. Bazat pe învățătura Sf. Grigorie de Nissa și a Sf. Maxim Mărturisitorul, Palama afirmă că există o deosebire între **ființa lui Dumnezeu** (ousia) cea nevăzută, inaccesibilă și incomunicabilă oamenilor (căci "pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată") (In. I, 18) și **energiile Sale necreate**, care decurg din ființă, energii sau lucrări prin care Dumnezeu se descoperă oamenilor, asupra cărora revarsă harul Său, spre a dobândi mântuirea și îndumnezeirea. Aceste energii sunt comune celor trei persoane sau ipostase ale Sfintei Treimi și prin lucrarea lor, Dumnezeu se manifestă în lume.

Învățătura Sf. Grigorie Palama despre energiile divine necreate nu este nouă, ci își are izvorul în Revelația sau Descoperirea Noului Testament și în învățătura Sf. Părinți greci. Oamenii ajung, prin energiile divine, "părtași firii celei dumnezeiești" (II Petru I, 4), fără ca, prin aceasta, ființa omenească să devină ființa lui Dumnezeu. El rămâne în eternitate ascuns în esența Sa, cunoscută numai de Fiul și de Sf. Duh. "Fiul lui Dumnezeu s'a făcut om, pentru ca noi să fim îndumnezeiți", spusese Sf. Atanasie (+373).

Energiile divine necreate nu există în afara lui Dumnezeu; ele sunt ceea ce înconjoară esența, iradierea în afară a acesteia, manifestarea Lui în lumea creată. Relația misterioasă între esență și energii în Dumnezeu - relație care este, în același timp, identitate și distincție -, păstrează transcendența totală a Acestuia și fundamentează experiența mistică de unire a omului cu Dumnezeu. Astfel, omul poate fi îndumnezeit în mod real, fără ca transcendența divină să fie afectată.

Palama dezvoltă o doctrină realistă a cunoașterii supranaturale a lui Dumnezeu, independentă de orice experiență sensibilă, dar acordată de Hristos omului întreg - trup și suflet - care poate să ajungă, de aici, din lume, la îndumnezeire, nu prin forțele sale proprii, ci prin harul Sf. Duh. El justifică metoda psiho-fizică a rugăciunii "curate" prin concepția biblică despre om conform căreia trupul, departe de a fi închisoare pentru suflet, primește și el harul Sfintelor Taine și arvuna învierii viitoare.

Cadrul antropologic și teologic al spiritualității isihaste sistematizat de Palama este următorul: de la Întruparea Domnului, trupurile noastre au devenit "temple ale Sf. Duh care este în noi" (I Cor. 6, 19) și aici, în trupurile noastre, trebuie să căutăm Duhul, în trupurile noastre sfințite prin Sfintele Taine. Dumnezeu se găsește astfel în noi, și nu în afara noastră. Astfel, în interiorul nostru descoperim prin rugăciunea "curată" lumina taborică. Sfinții Apostoli n'au beneficiat atunci, la Schimbarea la Față a Domnului, de aceeași viziune decât din exterior, pentru că Hristos nu murise și nu înviase. Astăzi, noi suntem în mod real mădulare ale Bisericii.

Isihăștii vorbesc de lumina taborică pentru a explica experiența lor despre Dumnezeu; realitatea divină care

Cont. la pag. 20

SFÂNTUL GRIGORIE

Cont. de la pag. 19

se manifestă acestor rugători de excepție este identică luminii taborice. Tradiția patristică, pe care se bazează Palama, este unanimă în a interpreta Schimbarea la față a Domnului ca o anticipare a celei de a doua venituri a Sa. Ori, această a doua venire constituie o realitate vie pentru noi, în viața sacramentală și în experiența noastră spirituală. "Împărăția care va veni" este deja "în noi", așteptând glorioasa Sa manifestare în ziua cea de pe urmă.

Distincția reală dintre esență și energii în Dumnezeu, sintetizată de Palama, a contribuit la completarea doctrinei ortodoxe despre Sfânta Treime. În unitatea esenței divine, Sf.Duh purcede din Tatăl, iar prin energii "se împărtășește plecând din Tatăl, prin Fiul" (J.Mayendorff, Introduction a l'étude de Gregoire Palamas, Paris, 1959, p.315).

Un sinod ținut la Constantinopol în 1341 s'a pronunțat în favoarea isihăștilor. Varlaam a plecat în Italia, devenind Episcop de Gerace, atacând în continuare Ortodoxia pe care pretinsese c'o apărare la Constantinopol.

În același an, 1341, Palama compune "Tomul Aghioritic", semnat de monahi și de egumeni de la Muntele Athos, favorabil isihăștilor.

După 1341, controversa isihastă continuă prin polemica între Achindin și Palama, primul acuzându-l în plus pe Palama că este susținătorul lui Ioan Cantacuzino, îndepărtat ca regent la tron de împărăteasa văduvă Ana de Savoia. Palama este întemnițat între 1343 și 1347.

În 1347, devenit co-împărat, Cantacuzino eliberează pe Palama și pe cei șase episcopi întemnițați. Un sinod ținut la Constantinopol alege pe Isidor, prietenul său, ca Patriarh ecumenic, care, la rândul său, îl hirotonește Mitropolit al Tesalonicului, a doua capitală a Imperiului.

În disputa isihastă intervine și filosoful Nicefor Gregoras, amic al împăratului, care convoacă un nou sinod, în 1351, în sala palatului imperial Blacherne. Sinodul proclamă învățătura palamită ca normativă pentru Biserica Ortodoxă, pătrunzând în tot Răsăritul creștin. Gregoras este exilat.

Sf. Grigorie Palama a păstorit la Tesalonic până la moarte (13 noiembrie 1359). Pentru marile sale merite în sintetizarea doctrinei ortodoxe despre energiile divine necreate, Palama a fost canonizat de Biserica Ortodoxă în 1368.

*
* *

Isihasmul a avut un rol important în Țările Române, care se formau ca entități statale în secolul al XIV-lea, și apoi în mănăstirile românești. Metoda rugăciunii "inimii" a fost adusă la Tismana de către Sf.Nicodim (+1406), sub influența Sfântului Grigorie Sinaitul (+1346), ultimul purtând corespondență cu Voievodul Nicolae-Alexandru Basarab. În "Actul sinodal" de mulțumire a lui Iachint de la Vicina la Argeș, ca mitropolit al Ungro-Vlahiei (1359), se dispune ca de el

să asculte preoții, monahii și mirenii; deci existau mănăstiri și monahi la noi înainte de întemeierea Vodiței (1370) și Tismanei (1377), isihasmul influențând considerabil monahismul românesc. Aproape toate schiturile, situate pe vârfuri de dealuri sau în munți, au ca hram "Schimbarea la Față a Domnului" (6 August), întrucât monahii isihăști năzuiau să se împărtășească de vederea luminii taborice prin rugăciunea "neîncetată".

Atmosfera creată de isihasm a constituit și un factor important în susținerea luptei de apărare a românilor față de atacurile semilunei. Țările Române au constituit un ultim refugiu al mișcării isihaste, monahii care practicau această rugăciune fiind apropiați nu numai poporului, ci și voievozilor, susținându-i în lupta antiotomană (Pr.D.Stăniloae, Filocalia, vol. VII, Buc.1977, p.84).

O prezență masivă a spiritului isihast la noi este certificată în secolul al XVIII-lea, după publicarea "Filocaliei", Veneția, 1792, de către Nicodim Aghioritul, cu sprijinul financiar al Domnitorului Mavrocordat. Mișcarea duhovnicească mănăstirească este legată de reînnoirea practicii "rugăciunii lui Iisus". Starețul Vasile de la Poiana Mărului a ajutat la cunoașterea și răspândirea ei, prin "predosloviile" la lucrările lui Grigorie și Filotei Sinaitul.

Starețul Paisie de la Neamț (+1794), canonizat în 1992, ucenicul lui Vasile, a contribuit enorm la restaurarea tradițiilor isihaste la noi și în Rusia, traducând "Filocalia", scriind "Despre rugăciunea minții", revizuiind și traducând scrieri patristice filocalice în slavonă și română.

Tradiția isihastă a acționat ca un ferment în întreaga cultură română, marcând iconografia mănăstirilor, politica voievozilor, determinând pe Neagoe Basarab să scrie "Învățăturile" către fiul său, Teodosie, hrănind sinteza teologică și spirituală a marelui teolog ortodox român Păr.D.Stăniloae (+1993), traducător al "Filocaliei", inspirând poezia religioasă românească și culminând cu un text paraliturgic, compus la București, la mănăstirea Antim, după al doilea război mondial, "Acatistul Rugului Aprins". (Pr.Romul Joantă, "Roumanie. Tradition et culture hesychaste, Abbaye de Bellefontaine, 1987, p.17)(*) *

Preot Dr.Cezar Vasiliu

(*) Textul integral al acestui "Acatist" a fost publicat pentru prima oară în limba română în revista teologică "Lumină Lină" Nr.1, a Episcopiei noastre).

GENEALOGIA Cont. de la pag. 18

Dumnezeu, Fiul Omului, "Fiul lui David".

Pericopa evanghelică referitoare la "cartea neamului lui Iisus Hristos" a fost rânduită de către Biserică să se citească în duminica dinaintea Nașterii Domnului, atrăgându-se prin aceasta luarea aminte asupra personalității divin-umane a celui ce se va naște pentru a noastră mântuire. *

Preot Prof.Sorin Cosma

(din rev. "INVIEREA", Decembrie 1995)

CATEHISM CREȘTIN ORTODOX

(În numerele trecute ale Soliei am publicat primele două învățături ortodoxe din Crez. În numărul prezent vom continua cu a treia învățătură și anume despre "Iisus Hristos Mântuitorul" și despre "Maica Domnului". Textul este luat din "Catehismul Creștin Ortodox", ediția Institutului Biblic al B.O.R.din 1990).

Care-i articolul al treilea din Crez și ce învățătură cuprinde?

Articolul al treilea din Crez este: "Care (Iisus Hristos) pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S'a pogorât din ceruri și S'a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și s'a făcut om".

Iisus Hristos Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu S'a pogorât din ceruri și prin Duhul Sfânt luând trup din Fecioara Maria, S'a făcut om, ca să mântuiască oamenii din păcatul strămoșesc și din urmările lui rele. Cu alte cuvinte: să arate oamenilor **calea mântuirii**, calea întoarcerii la Dumnezeu, în raiul fericirii pierdute prin neascultarea lui Adam. De aceea El se mai numește: Mântuitorul lumii.

Cum și prin ce fel de lucrări ne-a arătat Domnul Iisus Hristos calea mântuirii?

Domnul Iisus Hristos ne-a arătat calea mântuirii prin învățăturile Evangheliei, prin minunile Sale dumnezeiești, prin patimile răstignirii, prin întemeierea Bisericii și prin așezarea Sfintelor Taine.

Prin viața și lucrarea Sa, Mântuitorul împlinește o întreită slujire, misiune și demnitate, și anume:

Misiunea de **Învățător** sau **Prooroc** (Matei 8,19; 23,8; Marcu 10,35; Luca 7,16; 24,19; Ioan 3,2; 6,14; 7,40; 9,17; 13,13-14; Deuteronom 18,15-18; Fapte 3,22; 7,27).

Slujirea de **Preot sau Arhiereu** (Psalm 109,4; Isaia 53; Evrei 4,14-15; 5,6; 6,20; 7,1-21; I Tim.2,5; I Ioan 2,1-2; I Cor.1,18) și Demnitatea de **Împărat**, Domn sau Stăpân atotputernic în cer și pe pământ (Matei 2,2; 27,37; 28,18; Luca 1,33; 19,38; Ioan 1,49; 12,13; 18,33,37; Isaia 9,5-6; 35; Matei 11,2-6; 15,31; Col.2,8-10; Efes.1,22; Evr.1,3; Apoc.1,5; 17,14).

Ca Învățător ne-a luminat calea mântuirii prin învățăturile Evangheliei.

Ca Preot ne-a deschis calea mântuirii prin patimile răstignirii, prin sângele Crucii, prin întemeierea Bisericii și prin așezarea Sfintelor Taine.

Ca Împărat ne-a arătat calea mântuirii prin minunile pe care le-a săvârșit (mai ales prin învierea Sa), prin puterea de a împlini făgăduințele pe care le-a făcut și prin conducerea Bisericii de-a lungul veacurilor până la sfârșitul lumii.

Ce învățătură cuprinde Sf.Evanghelia?

Sfânta Evanghelia ne învață că este un Dumnezeu în trei persoane: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, care a făcut lumea din nimic. Toți oamenii sunt frați între ei, pentru că sunt fiii aceluiasi Dumnezeu. Ca să se mântuiască de rele și să fie fericiți, trebuie să se roage, să trăiască în pace și în credință, să se ajute și să se iubească unii pe alții. Cea mai mare poruncă și cea mai frumoasă învățătură

din Sfânta Evanghelia este: "Să iubești pe Domnul Dumnezeu din tot sufletul, din tot cugetul și din toată inima, iar pe aproapele ca pe tine însuși" (Matei 22,33-36).

De ce a pățimit Mântuitorul?

Prin **patimile** răstignirii de la Golgota, Domnul nostru Iisus Hristos S'a dat pe Sine jertfă și a suferit moartea pe cruce, ca prin Trupul și Sângele Său să șteargă blestemul și să împace pe oameni cu Dumnezeu. Prin răstignire și-a întărit învățăturile și S'a dat pe Sine oamenilor pildă de suferință, de iubire și îndelungă răbdare.

Ca toți oamenii din toate veacurile să poată urma calea mântuirii și să se bucure de roadele răstignirii și ale Evangheliei, Mântuitorul și-a ales Apostolii, a întemeiat Biserica și a așezat în ea Sfintele Taine.

Ce ne arată minunile Mântuitorului?

Prin **minuni** Mântuitorul Iisus Hristos și-a arătat puterea dumnezeiască. El a făcut multe minuni, dintre care au fost: minuni asupra naturii, tămăduiri și învieri din morți (fiica lui Iair, fiul lui Nain și Lazăr din Betania). Cele mai mari minuni ale Domnului sunt cele pe care le-a făcut cu Sine însuși, când S'a schimbat la față, când după moarte S'a pogorât în iad, când a înviat și S'a arătat ucenicilor și când S'a înălțat la cer.

Rugăciune către Domnul Iisus Hristos

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ ești închinat și mărit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult îndurate, Care pe cei drepti iubești și pe cei păcătoși miluiești, care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie, Însuși Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește și ne mântuiește pe noi, de tot necazul celor rele, și al durerii. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți să ajungem la unirea credinței, și la cunoașterea mării Tale celei neapropiate, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

MAICA DOMNULUI

Ce învățătură mai cuprinde articolul al treilea din Crez?

Articolul al treilea din Crez mai cuprinde învățătura despre nașterea minunată a Domnului Hristos din Fecioara Maria: (Iisus Hristos) "S'a pogorât din cer și S'a întrupat din Duhul Sfânt și din Maria Fecioara".

Cum vestește Evanghelia întruparea Domnului?

În vremea aceea a trimis Dumnezeu pe îngerul Gavriil în cetatea Nazaret, la Fecioara Maria și i-a zis: "Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei".

Maria s'a spăimântat la aceste cuvinte, dar îngerul i-

Cont. la pag 24

PSS EPISCOP NATHANIEL, SPONSOR A DOUĂ CONCERTE ALE MAESTRULUI GHEORGHE ZAMFIR

În zilele de 20 și 22 Octombrie a.c., au avut loc în monumentală biserică Sf. Bartholomeu din New York City două concerte de nai ale marelui compozitor și interpret român Zamfir, acompaniat la orgă de Christian Micșunescu, din Freigurg, Germania.

Concertele au fost date în scopul ajutorării Bisericii St. Maria din Queens, în curs de construcție.

Pot mărturisi că sămînța acestei alese și înălțătoare manifestări a geniului românesc a fost sădită de mine acum un an, cu ocazia unor conferința pe care le-am ținut la Paris și cînd am fost găzduit de Zamfir la locuința sa din apropierea Parisului.

În acele zile de neuitat, în care am desbătut multe teme muzicale și aspecte din compozițiile sale, mai ales potențarea aceluia specific tradițional pur românesc din creația sa, prietenia dintre noi s'a transmutat în frățietate spirituală, căci ne-am aflat vibrând de aceleași lungimi de undă. Adesea, Marie-Noele, soția sa, se distra, găsindu-ne ascultând vreo compoziție de-a lui Zamfir, stînd alături, strîngându-ne de mîna și plîngînd ca niște copii.

Vorbindu-i de rolul pe care mi l-am asumat la o biserică din New York, fratele Zamfir a fost mișcat de acțiunea grupului de români din Queens, care, cu mijloace modeste dar pătrunși de credință și inspirați de duhovnicul lor, părintele Casian Fetea, au întreprins clădirea unei mari și încăpătoare biserici, în stilul nostru tradițional româno-bizantin.

Aflînd de la mine că e vorba de prima construcție românească cu adevărat ortodoxă din New York, Maestrul Zamfir a hotărît să se numere printre ctitori.

După o absență de 15 ani, naiul lui Zamfir nu mai

răsună la Carnegie Hall ca în 1981, ci vibrează alături de orgă, în atmosfera sacră și majestoasă a Bisericii Sf. Bartholomeu.

Mariajul dintre nai și orgă e o descoperire a lui Zamfir. Se poate spune că acest nou cuplu instrumental s'a născut dintr'o inspirație genială. E vorba de o adîncă necesitate spirituală, pe care mulți dintre noi am simțit-o nedeslușit. Nevoia de a evada din modernismele ritmate gălăgios și obsesiv, cu texte ridicole de sex și violență, cu care mase de tineret umplu arenele.

Acestei necesități de reînnoire a sursei spirituale a sunetului, Zamfir îi găsește soluție și răspuns în această originală împerechere de instrumente.

Naiul, cel mai vechiu instrument inventat de om, e cel mai apropiat de vocea umană. În română, "suflu" e rădăcina cuvîntului "suflet," căci, dintru începuturi, românul a simțit că prin suflu își exprimă sufletul. Iar prin nai, suflul ieșit din pieptul cîntărețului ni se comunică, asemenea coardelor vocale, mai direct decât prin oricare instrument.

Dacă naiul exprimă cu precădere simțirea personală a artistului, orga exprimă simțirea unei comunități, în general unită în jurul unei credințe. Primul simbolizează calea mistică monahală, calea spiritului nostru individual. Al doilea reprezintă calea comunității, a ceea ce se înțelege prin "eclesie."

Naiul lui Zamfir și orga uriașă mînuită de Christian Micșunescu au realizat mai mult decât un concert. Publicul s'a trezit că e răpit într'o altă sferă, la un alt nivel spiritual și că participă la un ritual sacru. O solemnitate

Cont. la pag 24

P.S.S. Episcopul Nathaniel la sfârșitul concertului exprimându-și impresiile asupra celor doi muzicanți români.

Maestrul Zamfir în timpul concertului.

ȘTIRI DIN LUMEA ORTODOXĂ

Patriarhia Ecumenică

Între 1 și 3 Septembrie a.c. a avut loc la Istanbul adunarea bi- anuală a episcopatului constantinopolitan prezidată de Patriarhul Ecumenic Bartholomeu I.

61 de Ierarhi au luat parte la această importantă reuniune dedicată rolului Ortodoxiei în fața modernismului și civilizației occidentale contemporane.

În omilia sa, Patriarhul Bartholomeu I a insistat asupra comemorării a două milenii de creștinism și a obligației morale a Ortodoxiei de a contribui la protejarea mediului înconjurător.

Mitropolitul Ioan de Pergam a prezentat civilizația occidentală care tinde să devină un model al societății moderne; Mitropolitul Spiridon al Americii a evocat relațiile dintre Biserică și mass-media. Mitropolitul Irineu de Kissamos (Creta) s'a oprit asupra mesajului Bisericii față de sfidările lumii moderne, răspunsul teologic la problema persoanei umane, salvarea mediului înconjurător și dezvoltarea angajamentului creștin în viața socială; iar Mitropolitul Damaschin al Elveției a anunțat crearea Institutului de Teologie Ortodoxă din Geneva al Patriarhiei Ecumenice.

În "Comunicatul comun" final, se subliniază că "Ortodoxia evoluează azi în cultura occidentală ... Ea se găsește într-o relație dialectică cu această cultură asupra multor puncte. Totuși, Ortodoxia nu trebuie să se marginalizeze, deoarece posedă suficiente resurse spirituale care-i pot permite să facă față impasurilor cu care este confruntată de această cultură occidentală. În acest sens, trebuie întărit nucleul de bază ecclesial care este" comunitatea parohială - de altfel, tema viitoarei adunări generale din 1998.

(S.O.P. Octombrie 1996)

Declarație

Într'un interviu recent acordat săptămânalului polonez Tygodnik Powszechny, Patriarhul Bartholomeu I a reafirmat că problema "ministeriului (slujirii pastoral) special al Papei este cea mai mare și cea mai scandaluoasă piatră de poticnire" în dialogul dintre ortodocși și catolici. Problema nu este nouă, ea fiind deja o "problemă" în relațiile dintre Biserici încă din primele secole creștine, cu "revendicările teologice eronate" ale Romei pentru a-și apropria jurisdicția universală. Această problemă a luat amploare odată cu proclamarea dogmei Conciliului Vatican I din 1870, care a acordat Papei "o infailibilitate personală alături sau independent de Biserică în întregime", ceea ce este "și mai rău".

Patriarhul Ecumenic a recunoscut însă că o anumită formă a primatului papal ar putea fi acceptată, cu condiția să fie definită într-o manieră nouă, papa de la Roma devenind, de exemplu, coordinator și primul Întâistătător al Întâistătătorilor vechilor Biserici apostolice. (*)

(S.O.P. Octombrie 1996)

(*) Socotim că o asemenea "concesie" ar da întâietate Papei față de Biserica din Ierusalim sau cea din Alex-

andria. Aici nu este vorba de a împlini idea "primatului" în jocuri de cuvinte sau cu "înțelesuri sau definiții" noi adăugate celor existente, ci pur și simplu la renunțarea definitivă a însăși cuvântului de "primat". Papa nu are dreptul decât la un titlu egal cu al oricărui patriarh din rânduiala Ortodoxiei. (Redacția Soliei)

Mileniul Ecumenic

Marile Biserici creștine speră să organizeze o celebrare cu adevărat ecumenică, la Ierusalim, a noului mileniu, al treilea al erei creștine, a declarat recent Milan Opocenski, secretar general al Alianței Reformate Mondiale.

Reprezentanții comunității creștine mondiale - între care și catolicii - s'au întâlnit la Geneva și au acceptat să propună Patriarhului ortodox al Ierusalimului - cea mai veche Biserică locală - organizarea sărbătorilor Mileniului trei, la Ierusalim și Bethleem, locul de naștere al Mântuitorului.

(E.N.I, 2 Septembrie 1996)

Descoperire

Recent, au fost descoperite ruinele unei biserici creștine - de 11 m pe 14 m - datând din secolul al V-lea, pe insula Sir Basy Yas din Golful Persic. Este vorba de cea mai mare colonie pre-islamică din Arabia orientală. Descoperirea confirmă ideea că numeroase triburi arabe din Arabia Saudită orientală erau membre ale Bisericii siriene orientale sau nestoriene, care avea episcopi la Barrein, Oman, Qatar.

(E.N.I, 2 Septembrie 1996)

Soluție.

"Numai un Sinod panortodox ar putea regla conflictele actuale care zdruncină Ortodoxia" a declarat Mitropolitul Filaret de Minsk (Belarus), într'un interviu pentru ziarul "L'Avvenire" din Italia, apărut la începutul lunii Septembrie a.c.

"O evaluare completă a problemelor actuale - a apreciat Mitropolitul - a devenit o prioritate urgentă. O fază a reînnoirii, comparabilă cu cea a Conciliului Vatican II în Biserica Catolică, este necesară". Numai "un Sinod general ar putea regla problemele inter-ortodoxe" sau cel puțin "ar putea defini mijloacele de a le rezolva". Totuși, se întreabă - care Biserică ar avea autoritatea și mijloacele de a organiza o astfel de adunare?

Indirect, i-a răspuns Pr. George Tssetsis, reprezentantul Patriarhiei Ecumenice pe lângă Consiliul Ecumenic al Bisericilor, într'un interviu pentru Buletinul Ecumenic "E.N.I", "Ortodoxia, desigur, are nevoie de un Sinod panortodox", a cărei pregătire este în curs de 30 de ani, fără să poată fi convocat datorită "reticențelor Bisericilor ortodoxe pre-conciliare". Cât despre organizare, Pr. Tssetsis consideră că există "reguli" adoptate acum 30 de ani și care recunosc Patriarhiei Ecumenice competența de a reuni un astfel de Sinod panortodox.

(S.O.P. Octombrie 1996)

a răspuns: "Nu te teme Marie, că ai aflat har la Dumnezeu. Tu vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi Fiul lui Dumnezeu, va mântui poporul de păcate și împărăția Lui nu va avea sfârșit".

După aceste cuvinte Fecioara Maria a întrebat din nou pe înger: "Cum va fi aceasta de vreme ce eu nu știu de bărbat?". Și răspunzând îngerul i-a zis: "Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea lui Dumnezeu te va umbri; pentru aceasta și Sfântul, care se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu. Că la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință" (Luca 1,27-37).

Asemenea a grăit îngerul și către bătrânul Iosif, cu care era logodită Fecioara Maria: "Iosife nu te teme a lua pe Maria...că ce s'a zămislit în ea din Duhul Sfânt este" (Matei 1,20).

Așa S'a întrupat, adică S'a făcut om, din Fecioara Maria, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu se putea naște ca om decât dintr'o fecioară preacurată, neîntinată de patimi trupești, iar Cel ce S'a născut dintr'o Fecioară precurată nu era și nu putea fi decât Dumnezeu.

Ce nume se cuvine așadar Fecioarei Maria?

Fiindcă Fecioara Maria a născut în chip mai presus de fire pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care e Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, se numește **Născătoare de Dumnezeu sau Maica Domnului**.

Care e mărirea ce se cuvine Născătoarei de Dumnezeu?

Născătoarei de Dumnezeu se cuvine o mărire, cinstire și închinare mai presus decât a tuturor sfinților. Căci ea este **"mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii"**.

Despre cinstirea cuvenită Fecioarei Maria ne vorbește Sf. Evanghelie prin glasul îngerului Gavriil, al sfintei Elisabeta, prin mărturisirea unei femei din popor și prin însăși cuvintele de rugăciune ale Născătoarei de Dumnezeu. Îngerul Gavriil s'a închinat Fecioarei Maria și i-a zis: "Bucură-te ceea ce ești plină de dar" (Luca 1,28-2).

Sf. Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul, când a fost vizitată de Sfânta Fecioară, a zis către ea: "Bindecuvântată ești tu între femei și bindecuvântat este rodul pântecului tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?...".

La cuvintele Elisabetei, Fecioara Maria a răspuns: "Mărește suflete al meu pe Domnul și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile, că mi-a făcut mie mărire cel Puternic" (Luca 1,47-49).

O femeie din mulțime, ascultând cuvintele minunate ale Domnului Iisus Hristos, a zis despre Maica Sa: "Fericit este pântecul care te-a purtat și pieptul care ai supt" (Luca 11,27). În cinstea Preacuratei Fecioare Maria, Biserica a rânduit mai multe rugăciuni, cântări și sărbători.

Prea Sfântă Marie, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi păcătoșii, acum și în ceasul morții noastre. Amin. ✽

(va urma)

liturgică a umplut întregul spațiu sonor. Zamfir nu cânta ci se ruga, vorbea cu Dumnezeu, doinea cu jalea din străbuni și oficia slujba de apostol al neamului care l-a trimis ca sol al vechilor cazanii.

Printre participanți ne-a impresionat în deosebi prezența, alături de P.S.S. Episcopul Nathaniel, a I.P.S.S. Mitropolitul Theodosius al Bisericii Ortodoxe Americane, împreună cu alți episcopi ai diferitelor etnii ortodoxe din Statele Unite.

La începutul fiecărui concert, am avut cinstea de a prezenta de artiști publicului newyorkez. La sfârșitul ultimului concert, am dat cuvântul S.S. Episcopului Nathaniel, care, cu o evidentă emoție, și-a manifestat adâncă admirație pentru realizarea artiștilor români. Momentul în care sfinția Sa îl îmbrățișază pe Zamfir a mișcat adânc întreaga asistență, care a izbucnit în noi aplauze.

Imi vine atunci inspirația de a cere I.P.S.S. Mitropolitului Theodosius să ne dea o binecuvântare. I.P.S. Sa, nu numai că se ridică la altar alături de cei doi instrumentiști și oferă binecuvântarea arhierască, dar ține și o mică dar entusiastă cuvântare de apreciere a inițiativei bisericii românești și a înaltei realizări artistice și spirituale a măestrilor români.

Participarea membrilor Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Americane la acest Festival Zamfir a avut o valoare simbolică deosebită. S'a subliniat în special unitatea bisericilor ortodoxe din această țară și s'a arătat strânsa legătură a Bisericii Sf. Maria cu acest Sf. Sinod.

L-am condus pe Maestrul Zamfir și pe Marie-Noele la aeroport. Dâșii au căutat să ne spună câtă căldură au simțit din partea noastră și cât de bine s'au simțit în mijlocul nostru. Iar românii de la Sf. Maria i-au asigurat de toată dragostea și recunoștința lor. ✽

Vlaicu Ionescu

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE RD
BERKELEY CA 94709-1212